

BARTHA KATALIN ÁGNES
ALKOTÓI MAGÁNGYŰJTEMÉNYEK
EGY KOLOZSVÁRI ARCHÍVUMBAN
(IRODALMI KÁNONOK ÉS AZ EMLÉKEZET LISTÁI)

„Kolozsvárra sötétben érkeztünk s kétlovas kocsikkal robogtunk a békebeli villanyfényes Ferenc-József úton, meg a világitatlan Szamos-parton keresztül az új lakásba, mely az Eperjes-utca és a Papp-utca sarkán volt. (...) Alig egy évig laktunk Kolozsvárt, akkor az apám egy kis házat vett a hóstátban, s oda zárkózott be a család, hogy nyugodtabban álmodhasunk. A kaput ugyan se nappal, se éjjel nem zártuk kulcsra, de ami a kapun kívül történt, azt mi csak egy lyukon keresztül szemléltük, nem vettünk benne semmi részt. Úgy éltünk Kolozsvárt, mintha nem is Kolozsvárt éltünk volna, a kapun belül az apám fákat ültetett, az anyám virágokat s ez a kis telek, ma már világosan látom, csak telekkönyvileg tartozott Kolozsvárhoz, lelkiekben szervesen folytatta azt a szabédi teleket, melyet az apám azért adott el, hogy a gyermekeit Kolozsvárt neveltethesse.”¹

¶ Az első világháborút megelőzően Kolozsvárra költöző család, a szabédi származású állomás-elöljáró apa (Székely Sándor) és az ekkor már öt apró gyermekét nevelő szabédi papleány anya (Rédiger Emília) által 1914-ben birtokba vett hóstáti ház és kertje – mint Székely László, a későbbi Szabédi László (1907–1959) gyermekségének kerete – átalakítva ma is áll; csodálatos módon túlélte a romániai diktatúra nagyívű városrendezési terveit, a hóstáti porták tömeges lebontását a hetvenes-nyolcvanas években.

¶ A Szabédi Emlékház² a fent jelölt Lázár utca (Gh. Lazăr) 30. szám alatti háromszobás házban jött létre, amelyet a költő-prózaíró-esztéta, irodalomtörténész, nyelvész Szabédi László húga, a hagyatékot gondozó Székely Rozália adományozott 1996-ban az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesületnek (EMKE) a költő írásos hagyatékával együtt.

[1] Szabédi László: *Mélyen tisztelt hallgatóim!* [1943] In: *A Lázár utcától a Postakert utcáig: Szabédi László naplófeljegyzései (Diarium), önéletrajzai, válogatott levelezése*, szerk. s. a. r., jegyz.: Bartha Katalin Ágnes, előszó: Kántor Lajos, Korunk Komp-Press, Kolozsvár 2007.

[2] A Szabédi Emlékház nem képez önálló jogi entitást. Az EMKE működteti és egyben több intézményt is befogad: itt működik az EMKE adminisztrációja és a *Művelődés folyóirat* szerkesztősége.

Kérem, hogy a
 Készen áll a terminálra az új elvárások
 és megfontolom, az új elvárások az új
 rendelkezés és most ^{száraz} új rendelkezés, az új
 rendelkezés az új rendelkezés az új rendelkezés
 rendelkezés, az új rendelkezés az új rendelkezés.

1959. IV. 15.

László

Édes anyómat és idekapodot ezúttal magam
 helyettesítéssel kívánom köszönetet mondani
 szíveskedésükkel, az új rendelkezés, az új
 rendelkezés az új rendelkezés az új rendelkezés.

Szabédi László búcsúlevele feleségéhez, Tompa Margithoz, 1959
 Szabédi-hagyaték, Szabédi Emlékház

INTÉZMÉNYTÖRTÉNETI HÁTTÉR

¶ A házban, amelyet az EMKE 2005 és 2007 között jelentős közösségi adományokból (egy manzárdrész ráépítésével) modernizált és berendezett, az egyesület magára vállalta egy olyan, az 1918 utáni erdélyi/romániai magyar irodalom kutatásához nélkülözhetetlen gyűjtemény kialakítását, amelyben a különböző írói hagyatékok megőrizhetők és hozzáférhetők.

¶ A kezdeményezés 1997-ben indult: az egyesület az elhunyt erdélyi magyar írók irodalmi hagyatékának számbavételével körlevelet küldött mintegy ötven szerző örökösének – ismeretve a gyűjtemény célját és lehetőségeit. A körlevelet Dávid Gyula és Kötő József jegyezte. Az EMKE kezdeményezésének, emlékezetmegőrző éberségének köszönhetően a kisebbségi romániai magyarság által védett és privilegizált értékek köréből nem véletlenül az irodalmi hagyatékok kerültek fókuszba, és leltek/lelnek befogadó-megőrző térre az egykori hóstáti házban. (A társszervezet, az Erdélyi Múzeum Egyesület az 1918 előtti dokumentumok gyűjtését, feldolgozását és kutathatóságát vállalta.)

a magyar irodalmi dokumentumok Erdélyben való megőrzése és hozzáférhetősége valós igényt próbál megfogalmazni

¶ A magyar irodalmi dokumentumok Erdélyben való megőrzése és hozzáférhetősége valós igényt próbál megfogalmazni. A Kolozsváron állami pénzen működő múzeumok, gyűjtemények nagy mennyiségű magyar vonatkozású anyagot őriznek, de nem ezek reprezentációján, sőt olykor a meglévő anyagok egyfajta elfedésén, elrejtésén munkálkodnak. S bár ezek jelentős része hozzáférhető és kutatható, nem kerültek az egykori tulajdonos szervezetek, intézmények mai utódintézményeinek birtokába (lásd például az EME, EMKE levéltárai, gyűjteményeinek eseteit). Ez a helyzet belátható időn belül nem is fog változni, ami nehezíti a részvételt nemzetközi projekteken.

¶ Ezen kívánt változtatni a civil kezdeményezés a saját koncepcióval rendelkező kutatóműhely kialakításával. Az írói hagyatékok összegyűjtése – a jogutódok bizalmatlansága és anyagi érdekeltsége miatt – nem az elképzelt formában haladt, mégis eredményeket ért el, még ha az EMKE nem is rendelkezett, és ma sem rendelkezik pénzalappal hagyatékok vásárlására,

Reményik Sándor
K. 218. máj 18.

Mi mindig búcsúszunk

Minden kéttel, mi mindig búcsúszunk.

Az ítélet reggel, a nappalok este
A minőség, ha körül a kecske,
A minőség, miho' nagy csavarka fel,
A hangját, miho' minden kedve az
Minden szót, amit kimont a szék,
Minden mozdulót, mely sugárzott szék,
Minden szót, mely fűt a szék,
Minden képet, mely belénk nézett,
Az ismeretést mit nem beszéltek,
A lényegüket mit látni késett,
A lényegüket mit látni késett,
A lényegüket mit látni késett,
A lényegüket mit látni késett.

Mert minek naplót, kést, nyomas,
Mert minden körül mi, minden ényű igaz,
És az a pen, az éntől Isten várja,
Léteink mindegyikét körül a kecske,
Sohas' könyvünk az hűt, mindegyik a fű,
Hodogtam hűt az éntől Isten várja,
Hűt éntől Isten várja, mindegyik a kecske.
És népi minden kéttel,
Kéttel mi mindig búcsúszunk.

Az írói hagyatékok összegyűjtése – a jogutódok bizalmatlansága és anyagi érdekeltsége miatt – nem az elképzelt formában haladt, mégis eredményeket ért el.

sem a kutatást és hagyatéki feldolgozást végző elegendő fizetett munkatárssal.

¶ A gyarapodás részben spontán, részben szervezeten folyt az évek során. A törzsanyagot Szabédi László kéziratos hagyatéka adta. Ehhez érkeztek a kilencvenes évek közepétől Balogh Edgár (1906–1996), Méliusz József (1909–1995), Kacsó Sándor (1901–1984) Nagy István (1904–1977), Engel Károly (1923–2002) írók magánkönyvtárai részben vagy egészben. Ezzel párhuzamosan töredékes, illetve teljesebb kézirategyűjteményekkel bővült az állomány: Nagy István, Méliusz József, Gaál Gábor (1891–1954), Reményik Sándor (1890–1941), Török Enyingi Sándor (1911–1990), Muzsnay Magda (1929–2004), Engel Károly, E. Szabó Ilona (1924–1993) kézírataival és egyéb dokumentumokkal, valamint a Kriterion Kiadó kolozsvári fiókjának 1970 és 1989 közötti időszakot felölelő gazdag irattárával. A kétéves építkezés után, 2007 májusában Szabédi László születésének centenáriumán avatták fel az újjáalakult emlékházat. Ekkor a hagyatéki könyvtárak nagy része elhelyezést nyert a polcokon, az utca felőli szobát pedig – a hagyatéktevő kívánságának megfelelően – ismét emlékszobává alakították.

a kétéves építkezés után, 2007 májusában Szabédi László születésének centenáriumán avatták fel az újjáalakult emlékházat

¶ Az átépítés után a gyűjtemény tovább gyarapodott Nagy Ilona (1919–2007) népi-munkásíró, Domokos Géza (1928–2007) író, kiadóigazgató, politikus, Balogh Dezső (1930–1999) nyelvész, tankönyvíró, egyetemi oktató, Asztalos István (1909–1960) író, publicista, Lőrinczi László (1919–2011) költő, író, műfordító, szerkesztő, Jódy Károly (1899–?) két világháború közti erdélyi színigazgató, Kiss Manyi (1911–1971), Senkálzsky Endre (1914–2014) színművészek, Bodor Pál (1930–2017), Lévai Lajos (1894–1974) írók, Nagy Kálmán (1939–1971) műfordító hagyatékaival, hagyatéktöredékeivel. A hagyatéki könyvtárak mintegy tízezer kötete (amelyeknek számos dedikált példányuk külön értéket ad) az utóbbi időszakban hely híján csak

Bodor Pál könyvtárának dedikált példányaival (mintegy ezer-egyszáz) és a Dacia Kiadó által kiadott magyar nyelvű könyvekkel gyarapodott (utóbbi Jancsik Pál költő adománya révén).

- ¶ 1993 óta a Szabédi születésnapja táján megrendezett Szabédi Napok/Nap interdiszciplináris konferenciái a szakmai tanácskozás mellett évente a kultikus tiszteletadás rítusait is gyakorolják (emléktábla-koszorúzással, tisztelgéssel a házsongárdi sírnál). E rendezvények atyja az életművet s ennek különböző vonatkozásait vizsgáló, tavaly elhunyt Kántor Lajos irodalomtörténész volt, a rendezvény szervezője pedig az EMKE.
- ¶ A hagyatékot feldolgozó munka mellett már 2002–2004-ben tudományos műhely is alakult, itt dolgozott – a gyűjteményben őrzött kézikönyv-, és folyóirat-állományra támaszkodva – a Dávid Gyula által szerkesztett Romániai Magyar Irodalmi Lexikon munkaközössége. A gyűjtőkörhöz kapcsolódó rendezvényeken időszaki kiállításokra, előadásokra, könyvbe-mutatókra, vitafórumokra is sor került.
- ¶ Az anyagmennyiség és a tér tekintetében 2018-ban újra hasonló a helyzet, mint 2005-ben: raktárhelyiség híján akadályokba ütközik a munka, nehézkes újabb hagyatékok befogadása, nem beszélve az igencsak jelentős irodalmi vonatkozású tárgyi emlékek, relikviák és művészeti alkotások befogadásáról, amelyek múzeumi célokat elégíthetnének ki.

AZ IRODALMI KÁNONOK VÁLTOZÉKONYSÁGA

- ¶ A Szabédi Emlékház – mint komplex feladatot vállaló intézmény – a történeti kontextusoknak megfelelően mást jelentett 1997-ben (az alakuláskor), 2007-ben (az emlékház átépítése után) és most, 2018-ban. Azaz: a Szabédi Emlékház mint irodalmi-kultúrtörténeti gyűjtemény történeti és jelenbeli kérdései nem annyira az irodalom történetétől függenek, mint inkább az irodalmak lokális árfolyamától, funkciójától; a kulturális közeg sajátos kontextusának megfelelően alakulhat a gyűjtemény további története is. Hogy milyen szerzőket

az irodalmak lokális
árfolyamától,
funkciójától;
a kulturális
közeg sajátos
kontextusának
megfelelően
alakulhat
a gyűjtemény
további története is

György Péter
médiakutató,
esztéta emelte
újra az érdeklődés
homlokterébe
Szabédi nevét és
életművét. *Állatkert*
Kolozsváron.
Képzelt Erdély
(2013) című
könyvének
kiemelkedően
fontos fejezetében
vizsgálta
a Szabédi-
jelenséget, másutt
egyik drámáját
elemezte

Tompa Andrea
*Omerta: hallgató-
sok könyve (2017)*
című, az ötvenes
évek Kolozsvárának
fiktív-dokumenta-
rista regényében
többször említi
Szabédit,
a nyelvészt és
egyetemi tanárt

olvasunk, időről időre milyen szerzőket/alkotókat fedezünk fel, az nemcsak a mindenkori kánonok változékonyságával, személyes preferenciákkal magyarázható. A névadó, Szabédi életművének mai árfolyama az irodalmi/társadalomtörténeti piacon minden bizonnyal nemcsak mitikus aurájának köszönhető (neve mintegy szimbolikusan összeforrott a kolozsvári Babeş és Bolyai Egyetemek erőszakos egyesítése elleni tiltakozással, amelynek egyik áldozata lett), hanem annak is, hogy az életmű megbízható szövegkiadásokkal, monografikus és tematikus szövegekkel rendelkezik. György Péter médiakutató, esztéta emelte újra az érdeklődés homlokterébe Szabédi nevét és életművét. *Állatkert Kolozsváron. Képzelt Erdély* (2013) című könyvének kiemelkedően fontos fejezetében vizsgálta a Szabédi-jelenséget, másutt egyik drámáját elemezte. Minden bizonnyal segítségére van a korszak, valamint az életművek kutatásának, az ezeket övező tudományos és általános kíváncsiságnak, ha olyan sikeres regények születnek, amelyek ezt az időszakot és városi környezetet jelenítik meg, s ezzel az emlékezet másfajta, de ugyanolyan legitim formájában nyerik el presztízsüket: Tompa Andrea *Omerta: hallgató-sok könyve* (2017) című, az ötvenes évek Kolozsvárának fiktív-dokumentarista regényében többször említi Szabédit, a nyelvészt és egyetemi tanárt.

¶ **H**ogy ma, egy transzdiszciplináris korban milyen jövője lehet a gyűjteménynek, az nem független attól, hogy az erdélyi magyar kultúrában a nemzeti identitás komplexumának megfogalmazásakor, annak működtetésében milyen hatalmi, nyilvános szerepet játszott és játszik az irodalom és a nyilvános gondolkodás róla. Az irodalom jelentése, legitimitása, a kánon működése, a bebocsátás, a kirekesztés szabályai nem függetlenek a társadalmi tértől, időtől, amelyek szerkezete, mediális állapota preformálja az ide sorolandó műveket.

¶ **H**a megnézzük, hogy a Szabédi Emlékházban őrzött dokumentumok szerzői, alkotói milyen szerepet játszottak az erdélyi magyar kultúra történetében, hírnevük milyen jelentést hordozott alkotói korszakuk idején és most, az elektronikus média uralta korban a közönség különböző rétegei számára, akkor nagyon különböző és igen bonyolult válasz adható

Az Unitárius Egyház Képviselő Tanácsa nagy megrendüléssel tudatja, hogy legutóbb elhunyt,

Dr. Kiss Elek

PUSZOK

a köznevelési Minisztérium Unitárius Iskoláiért és az Egységes Felső-Egyetemes Pedagógiai Iskoláért (Szabófalvi) doktora, születésén 84. évében, 1971. december 7-én, reggel 6,30 órakor elhunyt.

Elek életműve az iskolai nevelés területén volt egy nagy évtizedében át, mint az országos tanügyi tanács tagja és elnöke. 1946 óta főiskolai tisztségekben véglegesen szervezte egyházi életét köztudott, bölcsészlelkű és lelkiséggel ábrázolt.

Az életvitelét profánok lényegre fordították, az Evangélium ábrázolása kedvéért volt, aki a Jézus általa szervezett tanácsokat az életvitelében példaként is megmutatta.

Szociálisták és az iskolai munkásságát, hogy a népi szellemi gondolkodásról, a magyarországi lelki és szellemi életéről szellemi munkásságával megmutatta a népi szellemi életéről leírta.

Társadalmi életben sokoldalú tevékenységet fejtett ki. Tagja volt az Országos Belkivándorló Bizottságnak és a Magyarországi Népi Szociálisták és a Népi Szociálisták Magyarországi Szövetségének elnökségében.

Tudószer december 11-én, délután 1 órakor lesz a kegyeleti emlékezés templomban.

Áldott emlékeit kegyeletül őrzük.

Az EGYHÁZI KÉPVISELŐ TANÁCS ELNÖKSÉGE

Dr. Kiss Elek unitárius püspök gyászjelentésén Engel Károly feljegyzése
Engel Károly-hagyaték, Szabédi Emlékház

A Szabédi Emlékház – mint komplex feladatot vállaló intézmény – a történeti kontextusoknak megfelelően mást jelentett 1997-ben (az alakuláskor), 2007-ben (az emlékház átépítése után) és most, 2018-ban.

a jelenben is zajló történeti-filológiai kutatások mentén – Szabédi László kisebbségi politikusi-költészeti-nyelvészeti munkásságának elismerésétől Nagy István kommunista-munkásíró, kisebbségi politikus szerepének és írói hagyatékának megítéléséig. S ha a kevésbé ismert nevek példáját említjük, a tudós kutató, klasszikafilológus, művelődéstörténész, az erdélyi irodalmi múltban elmélyedő s azon belül igen sokfelé kitekintő, a román–magyar kulturális kapcsolatokat is kutató Engel (írói nevén Köllő) Károly önmagában is értékelhető életműve mellett a Nagy Ilona népi-munkásírói életműve és hagyatéka igencsak a romániai magyar politikai-irodalmi konjunktúra kontextusában értelmezendő és értékelhető.

KRITERION-IRATTÁR, DOMOKOS GÉZA-HAGYATÉK: LELTÁR ÉS AZ EMLÉKEZET LISTÁI

¶ Végül röviden egy kutatási projektre utalnék, amely két egymást kiegészítő Szabédi emlékházbeli hagyatékat anyagaira is támaszkodhatott, s amely az emlékezet és archiválás fogalmainak, gyakorlatainak összefüggéseire is reflektál. Nem véletlen a „leltár” és az „emlékezet listái” fogalmak felütése, amely a Pierre Nora-féle lieu de mémoire viszonyával is kapcsolatba kívánja hozni az emlékházat mint emlékezethelyet, illetve az itt őrzött dokumentumokat mint emlékezeti kánonokat.

¶ Az említett kutatási projekt a romániai Kriterion Kiadó 1970 és 1989 közötti időszakára figyelt az egykori munkatársakkal készített audiointerjúk segítségével.³ A Kriterion a működéséhez kapcsolódó interjúk révén arra kívánt választ találni, hogy az intézmény által felkarolt kisebbségi kultúrák hogyan tudnak érvényesülni, megerősödni és talpon maradni egy többségi kulturális kontextusban a diktatórikus kommunista

*a romániai
Kriterion Kiadó
1970 és 1989
közötti időszakára
figyelt az egykori
munkatársakkal
készített
audiointerjúk
segítségével*

[3] A kutatás a kolozsvári Kisebbségkutató Intézet Kriterion Kiadó (1970–1989) interjúkban posztdoktori projektjének keretében készült 2014. április–november közötti időszakban. A projekt szakmai irányítója Lőrincz D. József. Az interjúk és a bevezető tanulmány megjelenés előtt. Részeredményét lásd Bartha Katalin Ágnes: A Kriterion Kiadó interjúkban (1970–1989): egy kutatás keretei, Certamen III, 2016, 206–229.

rendszerben. Itt elengedhetetlen fontosságú volt Domokos Géza irattárának és a Kriterion kolozsvári szerkesztőségi irattárának a hasznosítása.

¶ Domokos Géza (1928–2007) író, műfordító, könyvkiadó, politikus hagyatékában pályájának minden fontos szakasza dokumentálható; közöttük a kiadóra vonatkozó anyagok is. Irányítása alatt a hetvenes években a Kriterion Kiadó a nemzetiségi irodalom Európa-szerte ismert műhelye lett, a magyar szépirodalom és tudományosság tekintélyes intézménye. Alapító igazgatóként minden jelentősebb erdélyi íróval, költővel levelezett: a hagyatékban Kós Károlytól napjainkig megtalálható az erdélyi magyar irodalom kapcsolatrendszere. A Kriterion – bukaresti szerkesztőséggel és kolozsvári fiókszerkesztőséggel – a Magyarország határain kívül működő legnagyobb, hatásában és kiadói volumene tekintetében is a legtekintélyesebb magyar nyelvű könyvkiadói vállalkozás volt. Ezért is elsősorban magyar nyelvű kiadóként tartják számon. De a német nyelvterületen kívül működő legjelentősebb német nyelvű könyvkiadó is volt egyben. Az igazgató munkatársaival olyan műhelyt teremtett, amelyben rendszeresen születtek magyar, német, szerb, jiddis, szlovák, ukrán, török, tatár, lipován művek, és ahol felerősödött a nyelvek között a műfordítói kölcsönösség,⁴ a *Biblioteca Kriterion* című sorozatban román fordításban a nemzetiségi irodalmak legjava természet is közvetítette a román olvasók számára. Ezért a fennmaradó kolozsvári szerkesztőségi irattár (a bukaresti szerkesztőség anyaga sajnálatos módon nem maradt meg) megannyi dokumentuma a működés mindennapjainak írásos nyomaival segítette az interjúk (14) elkészítésének elő- és utómunkálatait. Az interjúk résztvevőivel létrejött kapcsolat, beszélgetések egyedülálló bepillantásra adtak lehetőséget: a különböző

a Kriterion
– bukaresti
szerkesztőséggel
és kolozsvári
fiókszerkesztőséggel
– a Magyarország
határain
kívül működő
legnagyobb,
hatásában és
kiadói volumene
tekintetében is
a legtekintélyesebb
magyar nyelvű
könyvkiadói
vállalkozás volt

[4] Az induláskor először magyar, német, szerb-horvát, ukrán és jiddis, majd 1978-tól szlovák és orosz, 1980-tól tatár, 1981-től török nyelven jelentetett meg szépirodalmi, társadalmi- és természettudományi és művészettörténeti műveket.

Az irodalom jelentése, legitimitása, a kánon működése, a bebocsátás, a kirekesztés szabályai nem függetlenek a társadalmi tértől, időtől, amelyek szerkezete, mediális állapota preformálja az ide sorolandó műveket.

Sütő András, Ádám Erzsébet, ismeretlen, Hajdú Győző, Kányádi Sándor, Domokos Géza és Farkas Árpád New Yorkban, 1973 májusa
Domokos Géza-hagyaték, Szabédi Emlékház

a papíralapú
hatalmi utasítások
helyett egyre
gyakoribbá vált
a bizalmas szóbeli
utasítások üzusa

helyzetű kérdezettek perspektívájának érvényesülése révén – az eddig ismert történetekhez és leírásokhoz képest – több szempontból árnyalódott az 1970 és 1989 közötti időszak kiadói élete. Annál is inkább felértékelődhet az interjúk, elbeszélések tartalma, mivel egy olyan időszak munkavégzési gyakorlataira figyelt, amelyben a papíralapú hatalmi utasítások helyett egyre gyakoribbá vált a bizalmas szóbeli utasítások üzusa.

- ¶ A Domokos-irattár és Kriterion-irattár mellett egy olyan hangzóanyagtár is alakult, amely hozzásegíthet a korszak pontosabb megértéséhez. Érzékelhető e konkrét projekt kapcsán is, hogy a Szabédi Emlékház archivált anyagainak feldolgozása, az adott időszakra vonatkozó emlékezet tartalmának repertorizálása és kanonizálása komoly téttel bír. Ez felmérhető akkor is, amikor megélt vs. megkonstruált történelmek dichotómiáját érzékeljük, illetve a különböző emlékezetképzési monopóliumok (például az államé) és a személyes emlékezés (interjúk) megfeleltetéseit, egymáshoz való viszonyát keressük az irattárak és emlékezeti listák dialógusaiban.
- ¶ A jelenben is zajló mediális fordulat miatt elengedhetetlen, hogy az itt található gyűjtemények, időszaki kiállítások (mint amilyen például a *Kultúrpolitika és kisebbségi szerepvállalás: Domokos Géza külföldi útjai 1949–1982* volt 2010 novemberében) virtuálisan is bejárhatók, megismerhetők legyenek. Ezzel párhuzamosan feltétlenül szükséges az emlékszóba átalakítása, új állandó kiállítás a jelen követelményeinek megfelelően.
- ¶ A Szabédi Emlékház jövője, amennyiben az anyagi háttér és a térhiány is megoldódik, attól függ, hogyan sikerül betagozódnia a digitális intézményrendszerek globális hálózatába. Sorsa egyben azokon a megoldásokon, projekteken múlik, amelyeket válaszként ad a hangzó irodalom reneszánszából a multimediális kihívásokra. Ilyen irányú első lépésként értékelhető, hogy a könyvtárak listái mellett a feldolgozott és speciális engedélyhez nem kötött kéziratos hagyatékok katalógusai is elérhetők az intézmény honlapjáról. Ennek is köszönhető az utóbbi időszak néhány jelentős kutatási eredménye, amelyeket a kéziratár anyagai is segítettek.

a könyvtárak
listái mellett
a feldolgozott
és speciális
engedélyhez nem
kötött kéziratos
hagyatékok
katalógusai
is elérhetők
az intézmény
honlapjáról

VILPÁLMÁR UTCA 10.

Köszönet

A házam apja egykor legyőzött magyarság
gőgőseket, sőt a székelyek általános meggyőződése.
Nem vagyok az a híres Várkonyi, de
ismerem magam apja leány - és ha egykor
párnyaló székelyek között győztem, másoknál,
belsőleg legyek.

Spicelyben születtem
birtokos

Apám egy székely székely.

15632/62

